

DOBRKOV, LHOTKA, ZALUŽÍ, SLAVČE, MOHUŘICE, KEBLANY, LNIŠTĚ

Obecní zpravodaj

Život občanů v letech minulých

V tomto vydání zpravodaje bych se chtěl zaměřit na život lidí v letech dávných i nedávných, v Mohuřicích v Keblanech a ve Lništích.

Zřejmě nejpestřejší život z těchto vesnic probíhal v Keblanech. Bylo to dáno evidentně tím, že zde stál poměrně velký panský dvůr, který zde fungoval až do roku 1948. Založení tohoto dvora se mi nepodařilo zjistit, ale první písemná zmínka o něm se datuje do roku 1360, kdy ho vlastnil až do roku 1386 Filip z Keblan. Snad nejvydařenější éru prožíval keblanský dvůr kolem roku 1480, kdy jej vlastnil Mikoláš z Keblan a Hvozdna. Uvedený Mikoláš – zřejmě nižší šlechtic – zastával v tuto dobu poměrně významné místo na hradě Velešín. Byl zde purkrabím a současně poručníkem nezletilého Jindřicha z Velešína.

Uvedený dvůr byl na tehdejší poměry velmi prostorný. Jak uváděli pamětníci, kteří jej viděli, vešlo se na jeho prostranství 6 – 7 kočárů s koňským spřežením. Jeho celková plocha zabírala chalupy p. Mil. Bláhy, Fialů, Vaclíků, Tetenků a další. Dolní část dvora sahala až k chalupě p. Karla Brabce(cestáře) a z části i stavby směrem k návsi.

O svébytnosti keblanského dvora svědčí i další skutečnosti. V jeho jižní části stál malý pivovar a na jihozápadním svahu obce byla pěstována vinná réva. Pochopitelně nechyběly stáje pro hospodářské zvířectvo, které byly umístěny směrem na severozápad a další náležitosti, které u takového dvora byly nezbytné.

Z bezpečnostních důvodů, tak jak to bylo běžné i na velkých sídlech, musel i zde projet povoz nejprve první a poté druhou branou. A právě základní kameny obou bran jsou zde posledním svědkem zaniklého keblanského dvora. Kameny lze spatřit levo u cesty, která vede k bývalé chalupě souroz. Tetenkových a p. Mil. Bláhy (naproti rod. domku rod. Roulů). Součástí keblanského dvora byla i studna vyhloubena u chalupy rod. Holých směrem k Něchovu. Je v ostrém úhlu sbíhajících se cest skrze Keblany a cestou vedoucí k chalupám rod. Trajerů, rod. Košíčků a Brabců.

K uvedenému pivovaru ještě jedna zajímavost. Byl v provozu ještě začátkem 20. století a voda do pivovaru byla údajně vedena až z kohouta dřevěnými trubkami!

Ke dvoru patřilo bezpochyby nemálo polí, luk a lesů, a tak zřejmě nemalá část tehdejších obyvatel Keblan byla zaměstnána převážně zde. A pokud vezmeme v úvahu pracovní síly, které byly u dvora nastálo, není překvapením, že Keblany čítaly v roce 1908 – 213 obyvatel. Na okraji Keblan směrem na jih byla hospoda zv. U Polzerů. Také tady se nepodařilo zjistit její začátek, ale dle pamětníků se v ní točil pěnivý mok koncem 19. století. Rovněž se zde pořádali Posvícenecké zábavy a Staročeské koledy. Posledním majitelem byla rodina Pelzerova, která ukončila činnost v této hospodě kolem roku 1963.

Poté se zde vystřídal několik tzv. domácích hospod, kde však bylo podáváno jen lahvové pivo. Bylo u Tesařů, u Trajerů a u p. Frant. Brabce. Ovšem i tyto „domácí hospůdky“ byly poměrně oblíbené, byť se tam scházela převážně pánská společnost. V nejedné již byl i televizní přijímač a tk bylo možno shlédnout sportovní přenos či jiný pořad.

Na keblanském potoce, severním směrem, asi 1 km od obce, stojí keblanský mlýn. Počátek jeho vzniku se zjistit nepodařilo, ale lze se domnívat, že byl v provozu dostatečně dříve než je uveden následující letopočet. Asi od roku 1918 byl jeho majitelem p. František Mach. Ten však po několika letech koupil mlýn v Dobrkově., kam se i s rodinou odstěhoval a keblanský mlýn pronajímal. To mělo ovšem neblahé následky, neboť část mlýna a hlavně hospodářské budovy poničil požár. Po II. Světové válce dali mlýn do provozu dva nejstarší synové p. Fr. Macha František a Bohumír. Díky jejich pracovitosti a obětavosti se zde obilí mlelo až do roku 1948, kdy museli „dobrovolně“ skončit. V roce 1966 byl mlýn prodán manž. Pellarovým z Prahy k rekreačním účelům. Ti jej po několika letech prodali a dnes mlýn bohužel pomalu chátrá.

Rovněž Mohuřice jsou velmi starobylou obcí. Údaj o svobodném rodu Mohuřičanů se nachází na darovací listině z roku 1186, ve které Český kníže Bedřich podstoupil dvorec na pomezí Doudlebska klášteru ve Světví u H. Stropnice. Další písemná zmínka spadá do r. 1425, kdy byly Mohuřice zapsány Janu Brusovi ze Zahrádky. Do tohoto roku je vlastnil Licek ze Dvorce. Kolem roku 1454 vlastnila Mohuřice Marta ze Dvorce. V r. 1503 byly Mohuřice prodány klášteru sv. Kláry v Českém Krumlově.

Zřejmě díky své poloze a nastávajícím územním změnám se Mohuřice stávají od r. 1849 tzv. katastrovou obcí. Tato politická obec vznikla z vesnic Mohuřice, Slavče, Záluží, Dobrkov a Keblany. Jejím orgánem se místo dosavadního sboru konšelů stalo volené obecní zastupitelstvo v čele se starostou, který nahradil rychtáře.

V roce 1893 se osamostatnila Slavče se Zálužím. Že se staly Mohuřice katastrovou obcí, nebylo náhodou. V obci byl, jako téměř všude, mlýn, hospoda a kovárna. Tedy vše potřebné k tomu, aby v obci pulsoval život naplno. Vždyť potraviny – dle možnosti – si vyráběli lidé ještě do I. pol. minulého století takřka v každé chalupě. A tak se kupovali jen ty nejpotřebnější ingredience a nezbytné věci denního života.

Jak udávají staré letopisy, mlýn zde stál již v roce 1783 a jeho majitelem byl p. Jiří Havel. Až v roce 1925 se objevuje jméno Jan Kyzner. Uvedený mlýn plnil stejné funkce jako mlýny v okolí. Jeho provoz byl ukončen kolem roku 1948.

První záznam o hospodě v Mohuřicích jsem zaregistroval u roku 1925, kdy byla jejím majitelem paní Marie Plchová. Ovšem počátek provozu této hospody, jako u většiny hospod, se nepodařilo zjistit. Dle starých záznamů je velmi pravděpodobné, že fungovala již koncem 19. století. Po krovu se však k Plchům říká „k Hubrům“ a ve starých záznamech je uvedeno, že na stejném čísle popisném žila rod. Hubrova. A tak je docela možné, že hospoda v Mohuřicích byla v provozu podstatně dříve. V roce 1936 zřídila Marie a Jan Plchovi u hospody i malý obchod s koloniálním zbožím.

Rovněž začátek kovářského řemesla v Mohuřicích je nejasný. Jelikož v r. 1909 zemřel mohuřický kovář Josef Kápar, je více než pravděpodobné, že zde kovadlina zvonila již koncem 19. století. V roce 1923 byl však domek s kovárnou prodán a nový majitel kovárnu zboural. Z tohoto důvodu jsou následující léta nejasná, zda zde kovářské řemeslo fungovalo. Další kovárnou v Mohuřicích bala kovárna p. Josefa Líkavce, který byl za II. svět. války se svými rodiči vystěhován do Klení. Zde časem koupili nemovitost a u ní si p. Jos. Líkavec ml. postavil a zařídil v roce 1947 kovárnu. Svou pracovitostí a kvalitní prací začala živnost dobře prosperovat. Zvláštní, kvalitní a fortelné okování nejrůznějších vozů bylo vyhlášeno v širokém okolí. Že byl p. Josef Líkavec mistrem svého oboru mohu jen potvrdit, neboť jsem v jeho blízkosti několik let pracoval. Kovárna v Mohuřicích skončila svou činnost kolem roku 1970, kdy začal pan Líkavec pracovat v kovářské dílně ve Slavči. V roce 1903 měli 213 obyvatel. Obec Lniště byla zřejmě již od svého založení Poplužním dvorem Keblanského dvora. Název Poplužní dvůr – zahrnoval budovy, určité vybavení a šafáře s personálem. Pravděpodobně jen s malými změnami se ubíral život v této vesnici až do roku 1848, kdy byla zrušena robota a došlo k mnoha změnám v životě venkova. Jak probíhal život v této vesnici po roce 1848 se lze jen domnívat, neboť o tomto období jsem nenalezl žádné záznamy. Až záznam z r. 1931 přinesl určité informace. Je zde uvedeno, že Lniště spadá do obce Březí, jejíž součástí jsou Nežetice a Hájek. Listina pověřuje p. Jana Lysáka ze Lnišť psaním Obecní kroniky obce Březí. V kronice však nebyl ani jeden záznam! Ovšem ani kronika vedená p. J. Lysákem se ve Lništích neobjevila.

Z listiny je patrné, že byla ve Lništích jak hospoda, tak i kovárna. Hospoda (u Tropů) se nacházela vlevo u hlavní silnice směrem na Březí. V roce 1927 ji koupil Václav Lysák od Jana tropa za 20 000,- Kč. Hospoda skončila kolem r. 1950, ale její začátek není nikde uveden. Kovárna se nacházela v západní části Lnišť směrem na Keblany. Ovšem o kovárně se listina nezmiňuje, a tak její počátek ani ukončení činnosti není známo. Zřejmě to bylo dáno i tím, že v blízkosti Lnišť stojí Buškův hamr. V roce 1908 měli lniště 164 obyvatel. S Mohuřicemi byly Lniště spojeny v roce 1959.

To je poměrně stručný pohled na to, jak pulsoval život obyvatel našich vesniček, jejich možnosti i vyžití. Pokud bychom chtěli poznat blíže jejich každodenní život a vztahy na jednotlivých vesnicích v dávných letech, byla by to mravenčí práce. Bylo by nutno prostudovat a probádat velké množství spisů, Gruntovní a Berní knihy, Pozemkové knihy atd. Závěrem bych chtěl poděkovat všem lidem, kteří se podíleli na získání informací, za jejich ochotu a spolupráci při přípravě výše uvedeného článku.

Jan Tripes

Nohejbalový turnaj

V sobotu 7. srpna uspořádal oddíl nohejbalu TJ Slavče nohejbalový turnaj dvojic O cenu Slavče. Do Slavče opět přijela poměrně kvalitní družstva hrající vyšší soutěže, což slibovalo pěkný sportovní zážitek. Turnaje se zúčastnilo 12 mužstev, která byla rozlosována do dvou skupin. Příjemné počasí, včasný začátek a plynulý průběh turnaje usnadnili rozhodnutí vedení turnaje, aby do vyřazovací části postoupila všechna družstva ze skupin dle umístění. Zde už se projevila zkušenost a sehranost jednotlivých dvojic. Závěrečné boje pak přinesly opravdu velmi kvalitní nohejbal a diváci velmi často tleskali vydařeným akcím.

Konečné pořadí nejúspěšnějších dvojic:

- 1.místo – Adam a Nik Harmancovi, Praha TJ Pankrác
- 2.místo – David Višvader a Luk. Musil, Dynamo Č. Budějovice
- 3.místo – Jan Bělík a Petr Řežábek, Dynamo Č. Budějovice
- 4.místo – Lad. Trajer ml. A Mich. Smoleň, TJ Slavče

Ke zdárnému průběhu turnaje přispěly svými výkony dvojice:

jak. Smoleň a Zd. Tisoň, Vít Graňo a Tom. Kápar, Jiří Tůma a Jan Brabec, Jan Tůma a David Tisoň, Jar. Černý a V. Tůma ml., všichni Slavče.

David Pavlů a Ondřej Kulháněk z Jindř. Hradce

Dan. Brabec a Dav. Chvátal, Dav. Trajer a Tom. Nocar, Dynamo Č. Budějovice

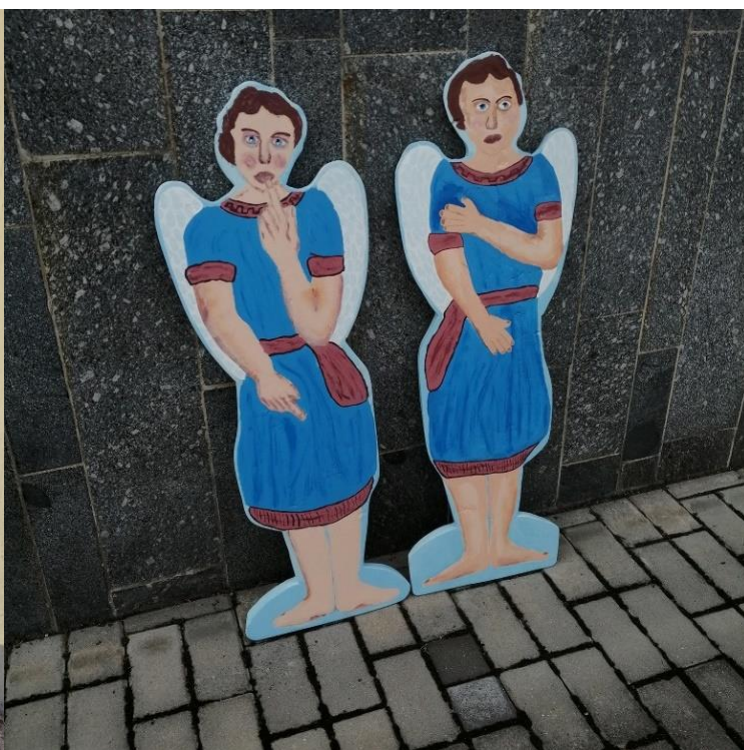
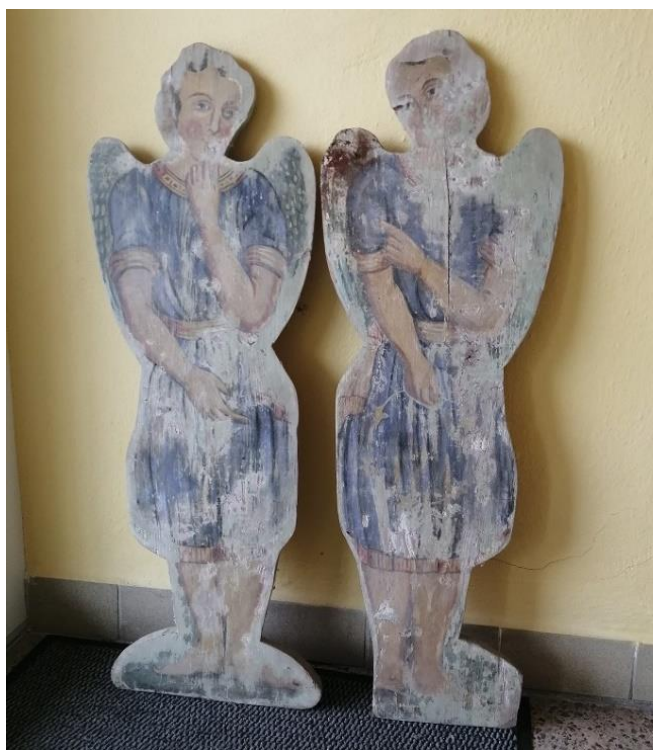
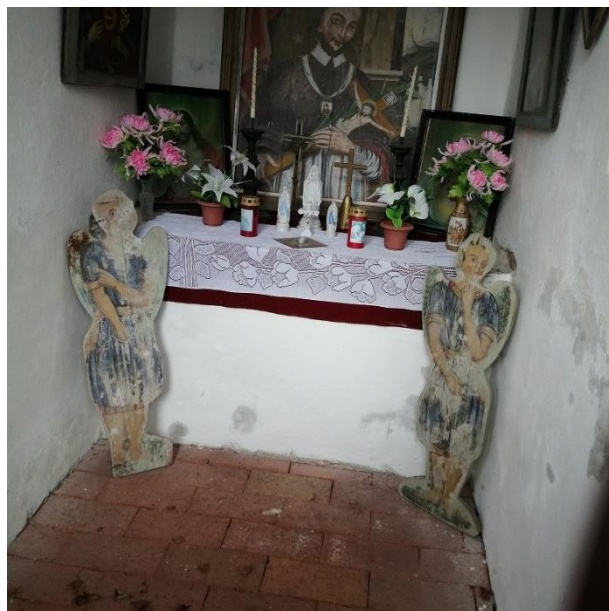
Bylo velmo potěšitelné sledovat, že se slavečský nohejbal i v tak velké konkurenci neztratil. Úlohu vedoucího turnaje zdárně plnil p. Miroslav Smoleň za spolupráci Lad. Trajera st. a Ant. Tripese. Startovné činilo 200,-Kč za dvojici a turnaj sledovalo asi 40 diváků. K jejich spokojenosti přispěla nemalou měrou i obsluha občerstvení p. K. Brůha st., M. Miller a R. Brousek st.

Jan Tripes

Oprava dřevěných soch v Dobrkově

Díky všímavosti a ochoty spoluobčanů, nám žáci z gymnázia Trhové Sviny ve svém krátkém čase, který díky koronaviru strávili ve škole, pod dohledem pedagogů, opravili dřevěné sochy z kapličky v Dobrkově.

Sochy vlivem času a povětrnostních podmínek ztratili tvář, a tak pomocí speciálních barev a fantazie žáků na nás mohou opět krásné tváře andělů pohledět.

**V září, v září slunce září,
podzim bude v kalendáři.
Kaštiny se otvírají,
ve školce si děti hrají.
Žlutou barví topoly,
děti už jdou do školy.....**

I my v mateřské škole začínáme nový školní rok. Opět máme plnou školku, to znamená 40 dětí. Červená i zelená třída je pro děti připravena, vyzdobena a paní učitelky čekají na své děti. Je připraveno mnoho zajímavých činností a akcí. Snad se nám naše plány podaří uskutečnit. Přejeme nám krásný, veselý a vydařený školní rok.

J. Vráblíková, MŠ Slavče

Dětský den v Dobrkovské Lhotce

Dne 24.7. 2021 se již tradičně pořádal Dětský den v Dobrkovské Lhotce. Pro děti byl připraven bohatý program a soutěže jako je skákání v pytli, jízda na koni, hod míčkem, malování na obličej, krysí závody, skákačí hrad, požární útok a mnoho dalších atrakcí. Každé dítě bylo po absolvování zadaných aktivit obdarováno balíčkem s překvapením a před ukončením odpoledního programu Dětského dne se konalo slosování o hodnotné ceny (deštníky, létací talíře, polštáře...). Součástí

programu byla i zajímavá a zároveň poučná akční ukázka pro rodiče a děti, pod vedením profesionálního hasiče Davida Růžhy, kdy hasiči názorně předvedli, jak postupovat, když doma vznikne požár v pánvi s olejem.

Po celý den bylo zajištěno občerstvení pro děti i dospělé a k večerní zábavě místní připravili každoroční oblíbenou pochoutku - pečené prasátko na novém grilu. Večer se dospělí mohli těšit na kapelu ostřílených rockových muzikantů a stejně jako loni i letos zahrála kapela PARKÁN. Večerní počasí nám tentokrát moc nepřálo, ale dobrá nálada vydržela po celý večer a tančilo se i v dešti.

Závěrem bychom rádi poděkovali za podporu všem sponzorům, dobře organizovanému občerstvení, celému týmu SDH Dobrkovská Lhotka včetně těch, kteří dobrovolně pomáhali a podíleli se na uskutečnění této akce, DĚKUJEME!! Ráda bych Vás tímto pozvala na příští rok Dětský den v Dobrkovské Lhotce 2022, kdy Vám pravděpodobně zahraje kapela KABÁT REVIVAL. Budeme se těšit, Děkuje!

Bc. Kateřina Matějková

Jubilanti květen – srpen 2021

Machová Anna – Slavče

Sekáč Jan – Slavče

Brunová Marie – Slavče

Lišková Alena – Slavče

Haláček Vladimír – Keblany

Dvořák František – Dobrkovská Lhotka

Ondrášková Růžena – Keblany

Dvořáková Marie – Slavče

Hölzl Jan – Dobrkovská Lhotka

Vobrová Růžena – Slavče

Janda Václav – Slavče

Havlová Věra – Keblany

Přejeme všem stále zdraví, hodně štěstí a mnoho optimismu do dalších let.

Poslední vzpomínka květen – srpen 2021

Skopcová Helena – Keblany – 94 let

Holá Františka – Keblany – 93 let

Prýgl František – Lniště – 85 let